

[Kved.]

Veksler fra Erhvervslivet, og ved en flygtig Betragtning vil Kontoen for Statens Overtræk let give det Indtryk, at Statens finansielle Forhold er bedre, end Tilfældet er.

Jeg gaar ud fra, at man fra alle Sider gør sig dette klart, og at man ikke vil benytte den Ompostering, som vil ske ved Lovens Gennemførelse, til over for Befolkningen at give det Udseende af en bedre Status med Hensyn til Statens Laaneforhold, end Tilfældet i Virkeligheden er. Jeg skal med disse faa Bemærkninger give mit Partis Tilsagn om en velvillig Behandling af Lovforslaget i Udvalget.

Korsgaard: Lovforslaget som Helhed har man vel Lov at sige er en Ramme, for saa vidt endnu uden særligt Indhold, men givende Adgang til at skabe et vist Indhold, og naturligvis er Meningen med denne Ramme at skabe det bedst mulige Indhold inden for Rammen. Som ved saa meget andet her i Livet er Formaalet jo godt, men det er ikke altid, at gode Formaal bliver efterfulgt af gode Gerninger, og man maa jo heller ikke være blind for, at ved at lægge denne Ramme saaledes, som det her foreslaas i Lovforslagets tre Paragraffer, bortfjerner man Rigsdagens Indflydelse paa Indholdet, idet man delegerer Myndigheden til et Udvalg af Rigsdagen. Dette kan maaske til en vis Grad være rimeligt ved en Del af det foreliggende Lovforslag, og Tiderne, som de nu engang er, kan ogsaa opfordre til, at man skal kunne handle hurtigere, end man normalt behøver at handle. Men det forekommer mig dog, at man gaar unødvendigt langt, naar Lovforslagets § 1 ogsaa paa Tider, hvor Rigsdagen er inde, bemyndiger en vis Forsamling til paa den samlede Rigsdags Vegne, naturligvis i Forening med Ministeriet, at optage betydelige Statslaan. Jeg vil derfor henstille, om det ikke vilde være rimeligt, i hvert Fald indtil videre, at lade denne Paragraf udgaa. Hvis man saa kommer til en forholdsvis lang rigsdagsløs Periode, ja, saa vil jeg ikke paa Forhaand sige, at der ikke kunde være Grund til at have en saadan Bestemmelse, men netop i Øjeblikket synes jeg i hvert Fald ikke, der er rimelig Grund til det.

Lovforslagets § 2 er jo tilsyneladende en særdeles forstandig Bestemmelse, men at den ogsaa samtidig betyder en Fjernelse af Rigsdagens Mulighed for Indseende med, hvad der sker paa dette Omraade, kan der næppe heller være Tvivl om. Man kan spørge, hvad Interesse det

nu har, om Rigsdagen overhovedet faar Tingene at se eller ikke. Alle ved jo, at Statslaan praktisk altid forlanges gennemført med meget kort Frist, og dette gælder jo ogsaa, naar Statslaansforslag forelægges paa normal Maade her i Rigsdagen. Men selv om Fristen er kort, naar det sker gennem Rigsdagen, er den normalt endnu kortere, naar det sker gennem Rigsdagens Finansudvalg; saa forlanger man praktisk talt Besked næsten lige med det samme. Blot nogle Timers Udsættelse, helst en Dags Udsættelse gennem Rigsdagens Forhandlinger giver dog i hvert Fald Mulighed for at danne sig et personligt Skøn om, hvorledes Mennesker, man nu engang tror har Forstand paa de Ting, det her drejer sig om, ser paa de foreliggende Forhold. En saadan Mulighed tror jeg normalt ikke vil være til Stede, naar Sagen skal ordnes gennem Rigsdagens Finansudvalg, og den højtærede Finansminister har ved en vis Lejlighed været saa elskværdig at meddele mig, at den kortvarige Behandling, som fandt Sted her i Rigsdagen, ikke blev uden Betydning for de endelige Betingelser for Statslaanets Optagelse. Alt taget i Betragtning er det derfor, selv om jeg erkender, at visse praktiske Forhold kan tale for Lovforslaget, ikke med nogen stor Glæde, jeg gaar med til det, men bortset fra § 1, som vi fra vor Side haaber, i hvert Fald indtil videre, kan udskydes, kan vi efter Omstændighederne tiltræde de andre Bestemmelser, og de er jo dog Realiteten i Lovforslaget.

Rasmussen (Gylling): De af Ministeren i Gaar i Finansudvalget og i Dag her i Tinget meddelte Oplysninger synes jeg giver en meget god Begrundelse for dette Lovforslags Ophøjelse til Lov. Jeg kan henholde mig til Ministerens Udtalelser ved Fremsættelsen i Dag og tilsige mit Partis Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Den Tekstforandring i den nuværende Lov, der foreslaas i Lovforslagets § 2, forekommer mig meget naturlig, ja, jeg kan næsten sige afgjort nødvendig. Ogsaa den foreslaaede Forhøjelse af Skattekammerbevisbeløbet fra 50 til 80 Mill. Kr. forekommer mig at være en rigtig Foranstaltning, navnlig ud fra økonomiske Hensyn. Over for den langt højere Rente, der gives af Overtrækket i Nationalbanken, vil man nu gennem Skattekammerbeviserne kunne faa en ret god Besparelse paa dette Punkt.

Alt i alt mener jeg, som sagt, at Lovforslaget er vel egnet til at ophøjes til Lov, og jeg skal med disse Bemærkninger anbefale det til Vedtagelse.